

NehemiaInfo

SÝRIE Zemětřesení

UKRAJINA Děti z Otčího domu

IRÁK Má cesta do Kurdistánu

ŘECKO Měsíc misijní práce

Prinášíme změnu
do lidských životů.

Adoptuj si nezasažený národ

Obsah

- 3 Sýrie
Zemětřesení

- 4 Asie
Ze ztráty k zisku

- 5 Misie
Misijní výjezdy 2023

- 6 Ukrajina
Děti z Otčího domu

- 7 Irák
Má cesta do Kurdistanu

- 8 Ukrajina
Apostolovo / Propojené životy

- 9 Ukrajina
Jak Češi pomáhají

- 10 Řecko
Měsíc misijní práce

- 12 Tanzanie
Opařená ruka/ Radost v nebi

- 14 Asie
Thajsko

Na světě je 7 425 nezasažených národů, kam ještě evangelium nedorazilo. Nehemia je součástí organizace PEM (Pentecostal European Mission), která má vizi do roku 2030 zasáhnout do roku 300 nezasažených národů. V Nehemii jsme si „adoptovali“ 11 z nich s touhou přinést do těchto národů evangelium. Jsou to místa, kde není žádná života-schopná církev a většina obyvatel se hlásí k islámu. V šesti z nich už naši pracovníci aktivně pracují.

Chtěli bychom vás pozvat k prvnímu kroku, kdy si adoptujete jeden z těchto národů a budete se za něj pravidelně modlit, a věřím, že vás dále již Bůh povede. Je téměř jisté, že za co se modlíme, se stane také součástí našeho srdce. Bůh dává nevšední příležitosti, neplánovaná setkání a kontakty, které nás mohou s těmito národy propojit. Modlitba je jednou z klíčových věcí, a kdo ví, zda vás Bůh dále nepovede, abyste sami vyrazili na cestu nebo někdo z vašeho sboru či mládeže. Nebo jiný vyjde a vy budete mít na srdci jej finančně podpořit.

Prosím, zvažte tuto nabídku a vyberte si jeden z nezasažených národů. V Nehemii se modlíme za Jezidy v Iráku, Avary v Dagestánu, Čečence v Čečensku, Inguše v Ingušsku, Whaki v Tádžikistánu, Pamírce v Tádžikistánu, Mimi v Čadu, Jakuty na Sibiři, Ujgury v Kyrgyzstánu, Kabeňany v Etiopii, Kazachy v Kazachstánu. Bůh hledá a vybízí, aby dělníci vyšli na jeho zeň. Kéž Pán Bůh připraví naše srdce, abychom uměli správně reagovat na jeho výzvu. Podívejte na také webové stránky www.pem.pef.eu v sekci unreached, nebo se podívejte na výpis nezasažených národů na www.joshuaproject.net. Pokud byste chtěli bližší informace, napište prosím na podpora@nehemia.cz. Podrobné informace o těchto národech rozesíláme mailem.

Za tým Nehemia
M. C.

Zemětřesení v Sýrii

Miroslava Cásková

Velikost zemětřesení v Sýrii a Turecku bylo jako apokalypsa ve filmu. Jeden z našich partnerů v Sýrii poznamenal: „Ani desetiletá válka toho nezničila tolik, co nyní zemětřesení. Jedna noc způsobila katastrofu, která je horší než roky války.“ Jiní řekli: „Během dlouholeté války už jsme se nějak naučili žít a věděli jsme, kde je možné se schovat, ale nyní jsme bezradní.“

V březnu vyjel do syrské oblasti tým, který v pomoci lidem pokračuje. Čelí však různým výzvám, a tak lidé v týmu potřebují vaše modlitby. Z hlediska bezpečnosti neuvádíme bližší informace.

Již od samého začátku jsme lidem darovali jídlo, přikrývky, topení, stany, léky a dočasné bydlení. Nyní jsme připraveni pomoci s opravou polorozbitých domů, kde je to stále možné, aby se lidé mohli vrátit domů.

Naše pomoc nyní směřuje na místa, kam se běžné humanitární organizace nedostanou – do syrských měst těžce zasažených zemětřesením. Místní koordinátoři zmapovali situaci na místě a nyní zde aktivně pomáhají.

Korupce v zemi způsobuje, že některé kamiony s humanitární pomocí stále ještě na konci února stály na hranicích,

Zemětřesení
zničilo více než
válka, která
zde trvala déle
než 10 let.

aniž by se dostaly k potřebným. Proto jsme zvolili jinou strategii – pomáhat menšímu počtu lidí, ale efektivně a jistě. Výhodou je, že spousta potřebných věcí se dá nakoupit přímo na místě.

Lidé mají strach se do svých zničených domů vrátit, zatímco jiní se už nemají kam vrátit. Z obytných domů zůstaly jen trosky a hromady sutin a přišli tak kompletně o všechno. V noci totiž vyběhli ven pouze v pyžamu. Situaci ztěžuje také fakt, že se stále objevují slabší otřesy o síle 5 st. Richt. stupnice. Co nejvíce lidé potřebují? Jídlo, oblečení, přikrývky, léky, dětskou výživu a přímotopy.

Rozhodli jsme se proto nyní pomoci takto:

- Pomoci rodinám v individuálních potřebách (oblečení, jídlo, přikrývky, léky a přímotopy)
- Poskytnout lidem bydlení – pronájem malých bytů pro cca 150 rodin – 300 USD na 3 měsíce.
- Pomoci při opravách zničených domů a bytů cca 20 rodinám do 1 000 USD na rodinu. Pouze tam, kde to po posouzení statikem bude možné. ■

Ze ztráty k zisku

Na skok mezi našimi misionáři v Asii

David Symon

Jeden z nejbizarnějších momentů v životě. Stojím s Leošem na hranici Uzbekistán-Tádžikistán a vysvětluju celníkovi, o čem je pohádka Bob a Bobek. Ten scénář nikdo nevymyslí, fakt se to teď v únoru stalo.

Měli jsme s ředitelem NF Nehemia v plánu navštívit několik našich pracovníků ve dvou asijských zemích a ujistit se, že jsou zakotvení, napojení na místní sbor, na služební tým a po všech stránkách se jim dobře daří. Iva působí ve Střední Asii a Pán si ji používá k zasahování lidí skrze sociální média, aktivně také slouží ženám a dívkám ve svém okolí, navíc bude v rámci týmu přebírat vedoucí roli. Eliška a Muthu jsou zpět v Jižní Asii, kde slouží ve sboru, v zasahování lidí ve svém okolí a dál budou pokračovat v pomoci utiskovaným lidem v pracovním otroctví.

Právě jejich malému synovi jsem vezl knížečku „Bob a Bobek na cestách“. Našinec je vždycky vděčný za kus něčeho českého, když je tak daleko od domova. Kniha byla navíc tematická, protože jsem se po čtyřech nočních letech a jednom nočním taxíku cítil dost jako králík Bobek, kterému se nechce vstávat, cvičit a pracovat. Co jsem ale netušil bylo to, že celník knihu vytáhne z batohu a bude chtít vědět, o čem to je. Dozvěděl jsem se, že to nebylo ani tak ze zajímavosti, ale kvůli tomu, že knihy jsou v některých zemích přísně prověřované. Chtějí se ujistit o tom, aby nešlo o radikální propagační literaturu. Měl jsem ještě dvě knihy pro dlouhé chvíle v letadle a taky Bibli – tu zkoumal, ale když

zjistil, že je česky, tudíž neškodná, pustili nás dál. U Leoše v batohu zaujala jiného celníka čokoláda. „Jaká je?“ „Taková normální,“ na to Leoš. „Tak jděte.“ Dobře, že neřekl, že je dobrá, jinak by chtěl ochutnat.

Zpětným pohledem je to úsměvné, ale upřímně jsme se trochu zapotili. Připomnělo mi to veškeré trable, kterým cizí státní příslušníci i naši misionáři v každodenním životě v některých zemích čelí. Horší hygienická situace, opatrnost při požívání jídla a pití, šikana ze strany úřadů, neefektivní administrativa. Seznam by mohl jít dál, co mě ale napadá a je podstatné, že tvá země, rodina a přátelé jsou daleko.

Ježíš v Bibli v Markově evangeliu řekl: „Amen, pravím vám, není nikdo, kdo opustil dům nebo bratry nebo sestry nebo

matku nebo otce nebo děti nebo pole kvůli mně a kvůli evangeliu, aby nyní v tomto období nedostal stokrát více domů, bratrů a sester, matek a dětí a polí s pronásledováními a v přicházejícím věku život věčný.“ Marek 10,29-30

Již dvacet lidí obětovalo své pohodlí a vyjelo na misii.

Přes NF Nehemia v současné době mezikulturně slouží zhruba dvacet lidí. Obdivuji je a vím, že mnohé věci museli obětovat. Něco ztratili. Něco ale získali. Hodně toho získali. A mám radost, že můžeme být součástí toho, co Bůh v různých koutech světa dělá skrze lidi, kteří byli připravení poslechnout Boží povolání, vyjít z Česka a nechat se jím používat tam, kde jsou pro něj pro tuto chvíli na daném místě nejužitečnější.

Dlouhá cesta tam i zpět
aneb psychická podpora
našich misionářů v Asii.

Nejen ti, kdo opouštějí Česko, ale my všichni máme být připraveni ke ztrátám pro Ježíše. Jen prosím o opatrnost před interpretací těchto veršů z Marka mimo kontext biblického poselství o úloze člověka v rámci rodiny. Není to výzva k rozvodu nebo doslovnému opouštění rodiny pro službu v zahraničí. Spíš to vnímám jako vnitřní opuštění – Bůh má být v našem životě na prvním místě a my máme být připraveni k určitým ztrátám. Po ztrátě totiž přichází zisk.

Poté, co jsme s Leošem viděli službu, ale hlavně každodenní život Ivy, Elišky a Mutha přímo v místě jejich působení, jsme si připomněli, jak to funguje v praxi – ze ztráty k zisku. ■

Práci Ivany ve Střední Asii můžete podpořit prostřednictvím č.ú. 1057340/2060, v.s. 2306. Práci Elišky a Mutha v Jižní Asii můžete podpořit prostřednictvím č.ú. 1057340/2060, v.s. 2307. ■

Misijní výjezdy na rok 2023

Řecko

Termíny:

27. 4. – 8. 5. 2023 – skupinový výjezd na pevně stanovenou dobu (podle počtu přihlášených zvolíme buď letadlo, nebo vozidlo)

29. 7. – 29. 8. 2023 – zde je opět možnost zvolit počet strávených dní během prázdnin (vhodné zvláště pro studenty a učitele, kteří ve školním roce nemohou mít dovolenou).

20. 10. – 29. 10. 2023 – skupinový výjezd na pevně danou dobu (podle počtu přihlášených zvolíme buď letadlo, nebo vozidlo)

Náklady: 1.200 Kč/ den + doprava

Jazykové znalosti: angličtina, perština a arabština výhodou

Koordinátor: Janis Vasilopoulos

Kontakt: janis@hosana.cz

Misijní cesty do Řecka jsou vhodné jak pro jednotlivce, tak i menší týmy (do 6 osob).

Květnový a říjnový termín je zaměřen na týmy, délka pobytu je 10 dní. Pro tým bude zajištěna doprava, ubytování, strava i program.

Letní termín je vhodný ideálně pro studenty a pedagogy, kteří nemohou cestovat během školního roku. Délka pobytu i forma dopravy je na domluvě.

Během misijní cesty se účastníci zapojí do:

- evangelizace v uprchlických táborech
- návštěvy uprchlíků v bytech v okolí Soluně
- práce v Centru péče o uprchlíky

Tádžikistán

Termín: 13. 5. - 11. 6. 2023

Náklady: 950 USD + doprava

Jazykové znalosti: angličtina

Kontakt: podpora@nehemia.cz

Během měsíční misijní cesty se účastníci zapojí do:

- týmové práce s cílem zakládání sborů v perském světě
- studijního programu mezikulturní komunikace: islám, evangelizace, regionální historie a další
- evangelizace na ulicích s ohledem na islámský kontext pod vedením zkušených lídrů
- týdenního „English campu“, kde dostanou příležitost vysvětlit evangelium muslimům, kteří nikdy evangelium neslyšeli.
- běžného života na vesnici
- života a těžkostí spojených s pronásledováním vedení a členů církve
- studia jazyka pomocí „Growing Participant Methodology“
- skutečné misijní práce naplňující Velké poslání dle Mt 28:19

Tanzanie

Termín: kdykoliv během roku (kromě 12. 4. - 12. 7. 2023)

Náklady: 10 USD/den na stravu + doprava

Jazykové znalosti: angličtina nebo němčina, svahilština výhodou

Kontakt: podpora@nehemia.cz

V Masajské stepi je již druhým rokem Zuzka, která slouží mezi masajskými dětmi a ženami. Během celého roku je možné se zapojit do života v Masajské stepi především praktickým způsobem. Výjezd je vhodný především pro manuálně zručné a praktické muže. Vycestovat je možné na max. 90 dní (délka turistického víza). Během misijní cesty se účastníci zapojí do každodenních povinností v Loltepes. ■

Irák

Máte na srdci Jezídy a toužíte po práci v jejich blízkosti? Hledáme rodinu s dětmi a jednotlivce s účetními a administrativními schopnostmi, kteří by se rádi zapojili do fungujícího projektu. Jedná se o dlouhodobý projekt na 6 a více let. Více informací předáme rádi osobně.

Dále hledáme člověka na 6 měsíců až jeden rok. Částečně by pomohl ve výuce domácí školy (Wojnarovi) a navíc by se mohl zapojit například do služby dětem v jezidském táboře. Víte třeba o někom, kdo si chce dát pauzu mezi studiem, získat praxi a zažít dobrodružství v Orientu? ■

Děti z Otčího domu

Okolnosti,
které zahýbaly
nejen našimi
srdci...

Roman Kornyjko

Na začátku roku 2022 nikoho z nás ani nenapadlo, že s dětmi skončíme v Německu. Nyní je to již celý rok, co žijeme ve Freiburgu. Zde nás přijali s velkou láskou a péčí, ale bez pomoci našich přátel a partnerů bychom s tak velkým počtem dětí a malým počtem pečovatelských nepřežili. Faktem je, že když jsme se chystali na evakuaci, pečlivě jsme zvažovali, kolik dospělých s dětmi pojede tak, abychom mohli zajistit plnohodnotné bydlení i výchovu dětí v cizí zemi. Na poslední chvíli jsme však vzali s sebou ještě 56 dětí z dalšího dětského domova a spolu s nimi jeli pouze tři dospělí. Po příjezdu do Německa však jeden z nich během krátké doby odešel. Následkem toho byli vychovatelé velmi přetížení a u některých došlo k těžkým zdravotním problémům. Zbývající dospělí žijí s dětmi bez volna 24/7. Dlouhodobé odloučení od rodin také způsobilo, že s našimi třemi pečovatelskými se jejich manželé rozvedli, ale ony nadále slouží dětem.

Na začátku jsme všichni bydleli obytných unimobuňkách v uprchlickém táboře. Bylo to náročné období, zvláště v parném létě, ale zdárně jsme ho překonali. Podařilo se nám uskutečnit dva letní tábory a hostit mládežnický misijní tým.

Nyní žijeme ve třech lokalitách. Jedna je v bývalém hotelu ve Freiburgu, druhá na území nemocnice v Emendingenu a třetí v bývalém hotelu v Bad Krozingen. Děti chodí do německých škol, učí se německy a postupně se začleňují do německé společnosti. S dětmi se aktivně zapojujeme do různých akcí města.

O sobotách jsme pro naše děti začali pořádat bohoslužby, na které začali přicházet další uprchlíci. Jedna německá církev pořádá každou druhou nedělní školu, aby děti mohly poznávat Boha a přátelit se s jinými věřícími dětmi, což přináší velmi dobré výsledky.

S dětmi sbíráme humanitární pomoc pro Ukrajinu a pomáháme nakládat kamiony, které ji převážejí z Freiburgu do frontových míst Ukrajiny.

Prvních šest měsíců se naše děti nechtěly do žádné kulturní činnosti aktivně zapojovat (divadlo ani zpěv). Po šesti měsících nastala změna. Nacvičili jsme proto vánoční poselství a vystupovali jsme v zasedacích místnostech starostů měst v našem okolí, v centrálním katolickém kostele ve Freiburgu a před ukrajinskými uprchlíky v Bad Krozingenu.

Naše děti se zúčastnily městských sportovních her a k překvapení všech obsadily 3. místo! Nemocné děti získaly podporu na zdravotní vyšetření, o kterých jsme na Ukrajině nemohli ani snít. Naše děti zde dostávají kompletní vyváženou stravu a začaly rychle růst. Z tohoto důvodu jim nestačíme kupovat oblečení - v tom dobrém slova smyslu.

Bible říká, že těm, kdo milují Boha a jsou povoláni podle Jeho vůle, vše přispívá k dobru. To se stalo s našimi dětmi. Jsme vděční Bohu, že poslal do života našich dětí lidi, kteří je milují bezpodmínečnou láskou!

S dětmi jsme přemýšleli, jak bychom mohli naší zemi pomoci. Podle zákonů Německa začaly úřady dětem přidělovat kapesné. Naše děti nezačaly tyto peníze hned utrácet pro sebe a své touhy, ale iniciativně vybíraly peníze, aby pomohly těm, kteří zůstali na Ukrajině, a vojákům, kteří brání naši zemi. Děti měly peněz málo a nezdálo se, že by jejich kapesné mohlo něco změnit... Ale stal se zázrak. Bůh tyto peníze rozmnožil stejně, jako když nasytil pět tisíc z pěti chlebů a dvou ryb.

Když se lidé v okolí dozvěděli o jejich dětské iniciativě obětování svých snů ve prospěch záchrany druhých, chtěli se také zapojit. Výsledkem bylo, že děti získaly peníze na nákup pěti generátorů, na vybudování protiletadlového krytu přímo na pozemku Otčího domu, na vyvrtání studny pro zásobování tohoto protiletadlového krytu vodou, na ušití uniform pro 36 vojáků, na nákup uniform a ochranné pomůcky pro čtyři brance z naší vesnice, na nákup auta na frontu, nákupy šesti tun brambor pro obce osvobozené od okupace. Naše starší děti pomohly naložit přes 20 kamionů humanitární pomoci pro Ukrajinu! Díky Bohu za iniciativu našich dětí! ■

Má cesta do Kurdistanu

IRÁK

Příležitost pro mladé lidi. Praktická pomoc a vůně Orientu.

Ema Kostelníková

„Chawani, bashi“ je neformální kurdský pozdrav, kterým se zdraví nejen blízcí známí, ale který jsem mohla zaslechnout i já, když jsem irácký Kurdistan navštívila.

Vše začalo v roce 2019, kdy mě oslovil můj táta s dotazem, zda bych byla ochotna odjet na měsíc s rodinou mis. pracovníků do Kurdistanu. V církvích se mluví o duchovní službě na Božím poli, ale méně se mluví o tom, jaký nápor je pro rodinu misionářů s malými dětmi žít v naprosto odlišné kultuře, s cizími zvyklostmi i jazykem. Má práce se měla týkat právě pomoci v domácnosti a s dětmi. Odpověděla jsem jako „správný křesťan“, že se za to budu modlit, ačkoli jsem od začátku v hloubi srdce věděla, že je to Boží výzva a že není nic, co by bránilo tomu, abych odjela. A tak jsem za pár týdnů seděla s rodinkou misionářů v letadle mířícím do Erbilu, hlavního města iráckého Kurdistanu. Čekal mě první měsíc daleko od mé rodiny na Blízkém východě. Byla jsem plná očekávání a radosti z toho, že budu moci být alespoň takovýmto způsobem součástí toho, co Pán dělá na misijním poli.

O Kurdistanu jsem už něco málo slyšela, ale realita mě docela překvapila. Pocítit, ochutnat nebo zažít život v Kurdistanu na vlastní kůži je něco úplně jiného, než o něm slyšet nebo si přečíst. Je to země plná kontrastů, pouště a obrovských hor, bohatství metropole a bída lidí žijících v uprchlických táborech. I když mým hlavním posláním bylo být ku pomoci rodině, mohla jsem také nahlédnout, jak vypadá jejich misijní práce. Poprvé jsem navštívila komunitu Jezídů a vyslechla pár nešťastných příběhů lidí, kteří prošli hrůzami války s Islámským státem. Překvapilo mě, jak obyčejný úsměv, objetí a projevení zájmu může prolomit ledy a vést k rozhovorům o naději, která tady je právě pro tyto lidi. Když jsem po měsíci odlétala, věděla jsem, že jsem tam nebyla naposledy. Domů jsem si neodvážela jen kufr plný skvělého kurdského čaje, ale i nový pohled na svět, ve kterém žijeme, na svět volající po naději.

Příležitost navštívit Kurdistan se mi naskytla i v roce 2021 a poté nyní v roce 2023. Když jsem si opět balila kufr s rodinkou, kterou Bůh požehnal dalším chlapečkem,

stála v řadě na letadlo Pegasus směr Kurdistan, měla jsem úplně jiné pocity než poprvé. Věděla jsem, že až se po pár hodinách ocitneme v Erbilu, bude zde na nás čekat spousta známých tváří, na které jsem se upřímně těšila. Také jsem věděla, že až na čas odletím z rutiny, ve které žiji, a opět se zaposlouchám do Božího hlasu, možná uslyším jeho další směřování. A opravdu to je to, co si z Kurdistanu přivážím tentokrát. Mohla jsem svůj čas strávit v rozhovorech s pro mě velmi vzácnými a inspirativními lidmi. Tito lidé se rozhodli uposlechnout Boží volání a opustit komfort ve kterém žili, aby se rozdělili o požehnání, které od Boha dostali. Zaujalo mě, jak obyčejní a pokorní tito lidé byli. Každý z nich nějakým způsobem odráží Boží charakter, a to mě na nich přitahovalo. Oni neváhali strávit se mnou čas, sdílet příběhy o Boží moci a žehnat mi do budoucnosti.

A Bůh ke mně mluvil. Tentokrát jsem se vrátila domů s kufrem plným Božích oslovení a ráda se na závěr podělím alespoň s jedním z nich. Jedna křesťanka z místní církve,

která ve svém životě prošla protivenstvím z mnoha stran, vyslovila modlitbu, na kterou nezapomenu. „Bože, dej, abychom byli jako Tvůj služebník Noe, který na základě Tvého slova vystavěl koráb na suché zemi. Nikdo mu nevěřil, nikdo mu nerozuměl, ale poté přišla voda...“ Nebojme se dělat kroky poslušné víry, které se z lidského pohledu mohou zdát bezvýznamné nebo nesmyslné. Věřme Božím zaslíbením a dejme mu nejen svou věčnost, ale i svou přítomnost. ■

Wojnarovy můžete podpořit na č. ú. 1057340/2060, v. s. 2303, a službu mezi Jezidy na v. s. 1002. Můžete se také zapojit prakticky - viz str. 9 - Misijní výjezdy. ■

Domů jsem se vrátila s kufrem plným Božích oslovení.

Rozvoz palivového dříví a kamen (buržujky).

Apostolovo Propojené životy

Pavel Golub

Jsme vám opravdu velmi vděční za vaše modlitby i finanční podporu. Díky ní můžou naši dobrovolníci dále pomáhat lidem. Dokonce jsme rozšířili naše pole působnosti, které leží více než 90 km od nás směrem na Novou Kachovku. Pomáháme i lidem v Chersonu. Stále více lidí se vrací zpět do svých polorozbořených domovů a my můžeme alespoň z části reagovat na jejich potřeby. Většina z nich potřebuje opravit svůj dům, kde často nefunguje voda ani plyn.

Právě do jedné z těchto vesnic se vrátili důchodci, náš bratr Voloda s manželkou. Po návratu zjistili, že jejich dům byl při ostřelování značně poškozen. Měl rozbitou střechu, okna a vchodové dveře. Sklep se zásobami potravin byl vyrabován a studna, ze které se čerpala voda, byla plná mrtvé drůbeže a voda je nyní nepoužitelná. Díky vaší finanční podpoře dostávají jídlo, pitnou vodu i hygienické potřeby. Dostali kotlíková kamna a zásobu palivového dříví. (Lesy v okolí jsou totiž zaminované.) Koupili jsme jim elektrocentrálu, kterou sdílejí, koupili jsme a vyměnili vchodové dveře, okna i střechu. Přichází jaro, a až se oteplí, chceme pomoci vyčistit studnu, aby mohli mít pitnou vodu.

**Bohoslužby
jsou plné
svědectví
o Boží
dobrotě.**

Obyvatelé se postupně vracejí a vesnice ožívá.

Lidé ochotně naslouchají Božímu slovu a modlí se s námi. Velmi nás inspiruje optimismus lidí, očekávají lepší budoucnost a věří, že válka brzy skončí. Lidé jsou připraveni obnovit zničené domy a sní o tom, že v blízké budoucnosti budou žít v nové Ukrajině s dobrými hodnotami.

Děkujeme, že jste součástí naší služby a díky vaší podpoře můžeme konat dobro a vidět kolem pozitivní změny. V pomoci neumdléváme. Denně vaříme jídlo minimálně pro 50- 70 lidí, jsou mezi nimi i vojáci, kteří brání naši zemi. Můžou se u nás osprchovat i vyprat své oblečení. Spojujeme své životy s dalšími, jejichž příběhy nás zasahují.

Válka, která spojila mnohé životy a nekončící pomoc lidem...

V poslední době navštěvuje bohoslužby mnoho nových lidí, kteří se smířili s Bohem a zareagovali na Jeho volání. Bohoslužby jsou plné svědectví o Božím milosrdenství a Jeho ochraně i uzdravení. Bůh naplňuje naše potřeby a v těžkých chvílích odpovídá na modlitby.

Loni na podzim k nám přišla do církve 60letá Larisa pro balíčky s jídlem. Přijeli s manželem z Krivogradské oblasti, aby se mohli postarat o téměř 80letou maminku, která na začátku války těžce onemocněla (bolesti hlavy a břicha), lékaři však ještě nedokázali najít příčinu nemoci. Larisin manžel zde zatím nenašel dlouhodobou práci, a tak žijí jen z matčina důchodu. Právě nedostatek jídla je přivedl k nám do církve. Pomohli jsme jim s léčebnými výlohami i s náklady na cestování spojené s nejrůznějšími vyšetřeními. Navíc jim shořel letní domek, ve kterém převážně vařili a prali. Proto na jaře plánujeme provést rekonstrukci, aby mohli normálně fungovat. Tyto těžkosti však přivedly rodinu k nám a Larisa je nyní u nás aktivně zapojena ve sboru a Bohu otevřela a vydala své srdce.

Jsem vděčný za jednotu, která mezi námi nyní panuje.

Vzájemně si pomáháme a podporujeme se. Věřím, že to je předzvěst Božího zásahu, který přinese Ukrajině vítězství.

Dodatek za Nehemii. Sboru v Apostolovu jsme v loňském roce poslali 800 tisíc Kč. Nakoupili za ně spoustu hum. pomoci: jídlo, hygienu, dětskou výživu, karimatky, oblečení, kotlíková kamna a palivové dříví (1 kamna + dřevo stojí 400 USD), generátory, stan s vybavením (1 500 USD), kde nyní dobrovolníci distribují humanitární pomoc. Dobrovolníkům (cca 30 lidí) přispíváme na mzdy (přišli o svá zaměstnání, ale rozhodli se naplno pomáhat bližním). Navíc lidem opravují válkou rozbité domy (nyní již více než 19 domů). S velkým soucitem pomáhají a podepírají ruce všem lidem v nouzi. Děkujeme!!! ■

Ukrajina Jak Češi pomáhají?

Miroslava Cásková

Na konci února jsme vyslali další kamion s humanitární pomocí na Ukrajinu. Pomoc směřuje hlavně lidem na východě Ukrajiny. Skvělý tým dobrovolníků ze sboru AOG v Lucku bez přestání pomáhá uprchlíkům i lidem na východě, především v Chersonské oblasti a okolí.

Tentokrát jsme kromě jídla, které nám opět za minimální cenu poskytla organizace Krmte hladové (www.krmtehladove.cz), poslali také nářadí. Motorové pily, sekery, rozbrušovačky, 200 kg hřebíků, krycí plachty, páčidla, a také 28 generátorů. Navíc také léky, zimní boty, plynové vařiče, powerbanky, ruční pračky, dobíjecí elektrostanice i zákopové svíčky.

Přes sbor AC Kopřivnice jsme také pomohli českým dobrovolným medikům z organizace Phoenix, kteří jezdí na Ukrajinu, kde vojáky vyučují zdravotně a sami na frontové linii zraněné převážejí a zachraňují mnohé lidské životy. Koupili jsme pro ně turnikety na zástavu krvácení a krycí sítě, které jsou na daných místech velmi potřebné. Dělají neskutečně skvělou práci! Tento týden jsme se však dozvěděli, že právě jeden těchto dobrovolníků byl vážně zraněn. Zasáhla jej střepina z granátu a nyní je ve vážném stavu. V modlitbách stojíme za nimi...

V posledním kamionu jsme také pomohli zajistit nejnnutnější potřeby vojáků bránících okupovanou území, kteří jsou napojeni na vojenského kaplana. Spolu s lidmi ze sboru KC Těšín jsme jim poslali karimatky, teplé zimní spacáky, zdravotní materiál, zimní boty a chemické hřejivé polštářky do rukavic a bot a krycí sítě.

Výroba zákopových svíček (Zuzka Kostelníková). Kolem Vánoc se na nás obrátila jedna žena z Ukrajiny, které jsme pomohli s ubytováním v ČR, jestli bychom byli schopni vyrábět „zákopové svíčky“. Nevěděli jsme, o co se jedná, ale když jsme zjistili, že je to velmi potřebná věc, kterou na Ukrajině používají nejen vojáci, ale také civilisté, kteří těmito svíčkami topí a vaří na nich, rozhodli jsme se, že do toho půjdeme. Zpočátku jsme měli plán vyrobit asi 200 kusů. Začali jsme mezi lidmi v našem sboru shánět plechovky a vosk, které jsou základem při výrobě. Něco jsme sehnali a v improvizované dílně ve skladě naší sborové budovy vyrobili pár zákopových svíček. Hned pro ně bylo využito a putovaly s humanitární pomocí na Ukrajinu.

Zjistili jsme, že tato potřeba je mnohem větší, než si myslíme. Protože máme ve sboru, díky Pánu, pracovitě lidi, začali jsme přemýšlet o tom, jak bychom to mohli dělat ve velkém.

Praktická pomoc ruku v ruce
s finanční pomocí.

Když byly naše „domácí zásoby“ vyčerpány, začali jsme plechovky objednávat přímo z velkoskladu a sehnali jsme také „neomezený“ zdroj levného vosku v Polsku. Nyní máme ve sboru každou sobotu celodenní brigádu, kde už nepracujeme jen my, ale přijíždějí pracovat také Ukrajinci i přátelé z jiných sborů. Kdo může, chodí i přes týden. Do dnešního dne jsme vyrobili asi 12 000 zákopových svíček a budeme vyrábět, dokud bude potřeba. Nyní už jsme, dá se říct, profíci, kteří můžou zaučit i druhé. Svíčky balíme do krabic po 50 kusech a do každé krabice vkládáme zároveň Nový zákon v ukrajinštině. Obracejí se na nás i další (ukrajinský sbor či humanitární organizace), kteří chtějí svíčky od nás odebrat. Naše svíčky hoří v různých domácnostech a také slouží vojákům v Chersonu, Bachmutu a na dalších místech Ukrajiny. Dostáváme různá poděkování a těší nás, že o našich svíčkách říkají, že jsou skutečně kvalitní.

Ze začátku jsme byli jako sbor schopni vše hradit, nyní už nám pomáhá Nehemia a také některé jiné sbory, za což jsme velmi vděční. Pokud se chcete přidat, pište na zuzkost@gmail.com.

**Zapojte se
do výroby
krycích
sítí nebo
zákopových
svíček.**

Výroba krycích sítí. Při výrobě zákopových svíček a shánění zdravotnického materiálu jsme narazili na další velmi naléhavou potřebu. Přes české mediky z projektu Phoenix, kteří slouží na frontové linii, jsme se dověděli, že jednou z největších potřeb v nejohroženějších oblastech jsou krycí sítě. Dobře to zapadá do milosrdenství, které toužíme přinášet lidem v nouzi a nebezpečí života. Tyto krycí sítě se vyrábějí ručně způsobem, kdy se na kupovanou síťovinu navazují barevné látky. Máme kontakt na lidi, kteří by nám ukázali, jak na to, a pomohli začít. Pokud by se našlo místo a dobrovolníci, kteří by se tomu chtěli věnovat, ozvěte se Jirkovi Kostelníkovi na jirikost@gmail.com. ■

Čištění zeleniny s fotbalovým týmem.

Úryvky z misijního deníku aneb co prožívají misijní pracovníci na cestách...

ŘECKO

Měsíc misijní práce

Janis Vasilopoulos

V Soluni pomáháme již šestým rokem a nutno podotknout, že zde budujeme vřelé vztahy a máme zde mnoho přátel z řad věřících. Díky našemu afghánskému příteli jsme mohli komunikovat s lidmi z uprchlického tábora. Ten nás provázel a překládal na všemožných setkáních, kde jsme mohli sdílet s lidmi evangelium. Scházeli jsme se mimo jiné i v Křesťanském centru pro uprchlíky a Míra, můj společník na této cestě, při různých příležitostech hrával chvaly na kytaru a spolu jsme si náhodně povídali s lidmi, kteří o to měli zájem. Zde pár zpráv z našeho misijního deníku...

Míra. I když mi Janis vše dopředu vysvětlil a seznámil mě se situací a s tím, co na nás čeká, v podstatě jsem zjistil, že vás na to nic nepřipraví. Tedy alespoň mě ne. Měl jsem očekávání, nějaké představy. Většinu času mám ale pocit, že misie dává více mně než já jí. Setkání s každodenní realitou lidí, kteří byli nuceni opustit své domovy, aby zachránili sebe i svou rodinu před smrtí. To, co celý život budovali, je pryč. To vás nutí přemýšlet o vlastním životě, hodnotách, požehnání, hojnosti a bezpečí, které v našem konzumním světě zažívám a mnohdy беру jako samozřejmou věc. A často zapomínám, že to je jen díky Boží milosti. Lidé mají silné příběhy. Ale nejsilnějším okamžikem pro mě bylo, když si v uprchlickém táboře děti hrály vedle nás. Mohl jsem si s nimi zakopat míčovou nebo zahrát volejbal, který je u nich velmi oblíbený. Děti si hrály na koberečku s hračkami hned vedle plotu s ostnatým drátem (viz foto). To vše mi vytvořilo obraz a spojilo se s veršem z Římanům 14:8 - Patříme Kristu. Jsme jeho děti, které miluje bezpodmínečnou láskou. A nechce, abychom byli jako děti v táborech, limitovaní plotem našich žádostí, našich závislostí, myšlenek, tužeb a hříchů. On nám nabízí svobodu. Svobodu v Kristu, který šel a za nás všechny zemřel na kříži. Abychom mohli jít společně s Ním a milovat Boha a druhé jako sebe samého.

Na setkání přicházelo i mnoho žen. Jen podotknu, kolik by tu bylo potřeba žen pro službu ženám...

V neděli jsme v církvi dostali po chvalách kousek prostoru, a tak jsme mohli představit naši práci a také je povzbudit slovem od Boha, které jsme přijali během chval. V této církvi mají opravdu velký zážeb na širokou veřejnost, na závislé lidi, na mladé lidi a kromě okolo žijících uprchlíků nově i na ty z Ukrajiny. My jsme jim mohli znovu představit naši službu a náš květnový výjezd s hudebním programem. Nápad se jim velice líbil a domluvili jsme se, že přijedeme na jeden či dva dny a posloužíme jak uprchlíkům, tak i dalším pozvaným lidem.

Pondělí. Na dalším setkání byl jeden mladík (23 let), který se mě na konci vyprávění zeptal na otřepané otázky, co si myslím, zda byl Ježíš Bůh, nebo prorok, zda duch může mít tělo a tak podobně. Bylo vidět, že se orientuje a že zná jisté argumenty. Já jsem se držel v rovině osobních zkušeností s Pánem a tímhle směrem jsem se snažil jej také vést. Aby nespolehl na "nějaké" učení, co mu kde kdo řekl, ale aby sám hledal pravdu a ptal se na pravdu přímo Ježíše. Nakonec to byl on, kdo se chtěl ještě projít a povídat si. I přes mou operovanou nohu jsem s nimi šel a dělal jim společnost, tak nějak jsem to pokládal za důležité. Chtěli milí, šel jsem s nimi dvě...

Úterní setkání bylo moc fajn. Venku strašně přšelo, a tak se zdálo, že nikdo nepřijde. Nakonec rodiny vyslaly alespoň své zástupce. Čtyři "kluci" poslouchali. Modlili jsme se, ať najdou pravdu a také za jejich budoucnost. Do tašky jsme jim přibalili Bible a už upalovali do tábora, jelikož opravdu dost přšelo. Teď tedy budeme kromě neděle každé odpoledne v nějakém táboře (respektive chápejte - blízko tábora), kde pořád dokola budeme sdílet tu naši dobrou zprávu, rozdávat jídlo a modlit se za budoucnost těch lidí. Modlete se prosím tedy za nás, ať neseme to Slovo směle a s odhodláním, které si to čisté evangelium zaslouží. Modlete se prosím také za mou manželku, která je - jak jinak, než opět nemocná...

Nejsilnějším okamžikem byly děti hrající si těsně vedle nás u plotu...

Čtvrtek. Protože tu již pár dní střídavě prší, tak v RCC tentokrát nebylo moc návštěvníků, protože uprchlíci nemají rádi déšť, a když prší, tak nevytáhnou paty. Teď tu obecně mají docela málo dobrovolníků... Nakonec ale v poledne dorazil křesťanský fotbalový tým z Německa, který zde objíždí tábory a hraje s uprchlíky fotbal. Byli to fajn zapálení kluci kolem 25 let, tak jsme je hned zaměstnali. Odpoledne jsme odjeli do tábora, kde jsme měli dojednanou schůzku se čtyřmi rodinami. Nakonec tentokrát přišli jen muži, ale i to bylo fajn vzhledem k silnému dešti. Víte, ono je lepší pracovat buď jen s muži, nebo zase jen se ženami. Tato kultura je složitá, a pokud jsou všichni pohromadě, tak je ta práce mnohem složitější vzhledem k jejich kulturnímu nastavení. Nicméně přišli dva Indové a dva Afghánci. Jeden z těch Indů byl křesťan a ten druhý zase takový veselý buddhista - pořád se usmíval. V každém případě jsme mohli mluvit Boží slovo do jejich života a pak jsme se společně modlili za každého z nich, aby poznali Ježíše a vydali mu svůj život. Je nutné podotknout, že se nemohou veřejně před ostatními přiznat k následování Krista, protože to pro ně může mít katastrofální následky. Právě z tohoto tábora se musel můj přítel překladatel přestěhovat kvůli atakům ze strany pravověrných muslimů, a to včetně žen. No, to by bylo na delší povídání. Snad pro těch několik věřících v budoucnu vytvoříme nějakou skupinku mimo tábor, aby se mohli sdílet a vyučovat v Božím slově. Rozloučili jsme se, přátelsky objali a my jeli zpět do Soluně.

Pátek. Nakonec přišlo šest žen a s těmi jsme si tak "volně povídali". No, ony toho hlavně v mužské společnosti moc nenamluví. Neměl jsem nic připraveného, protože to

vypadalo, že nikdo nepřijde, ale nakonec jsem se s nimi sdílel o příběhu z Lukášova evangelia. Byla to prostá věc, kdy se učedníci radostně vraceli z cest a říkali Ježíši, jaké zázraky dělali, atd. Ale Ježíš jim kladl na srdce, ať se mnohem víc radují z toho, že jsou jejich jména zapsána v nebi... A to jsem několikrát opakoval i těm ženám, že je důležité, aby naše jména byla zapsána v nebi, a přitom jsem kreslil jakoby moje jméno prstem po obloze. Bylo legrační je přitom pozorovat, jak koukají na to, co dělám, ale zřejmě to dobře pochopily.

Již z domova. Bylo to přeci jen docela náročné, jak fyzicky, tak i emocionálně. Nicméně zatím zvládám návrat bez újmy. Chtěl jsem vám všem moc poděkovat za vaše modlitby, které nás s Mírou provázely po celou dobu našeho pobytu, a bez kterých by to bylo o mnoho složitější. Určitě prosím vás všechny, abyste se nezapomínali dále modlit za ty, kteří stojí v první linii.

Dodatek za Nehemii. Tímto bychom chtěli za všechny naše pracovníky na misijním poli podotknout, že je možné dostávat pravidelné zprávy z misijního pole přes WhatsApp či email, a vězte, že jsou vždy vděční za vaši modlitební i psychickou podporu. Rodiny často čelí duchovním tlakům a nemocem. Pokud byste se chtěli zapojit do misijní práce v Řecku, napište na janis@hosana.cz. Více o misijních výjezdech také na str. 9. ■

Misijní práci v Řecku můžete podpořit na č. ú. 1057340/2060, VS 1010. ■

Radost v nebi

Opařená ruka

Zuzka

Milí sourozenci v Kristu a přátelé, zdravím vás z Tanzanie a děkuji za vaše modlitby, zprávy i finanční podporu. Zatímco je v Česku ještě zima, u nás vyhlížíme ochlazení a hlavně déšť, za který se modlíme. Děkuju za vaše modlitby za náš tým, za Masaje i za mne.

Chtěla bych se s vámi dnes podělit o svědectví. Jednu únorovou neděli jsme v místní kmenové vesnici (bomě) Johannovy maminky rozdávali mléko a cukr do každé chýše (23). Je zde 145 dětí s maminkami a několika tatínky a většina z nich žije hluboko pod hranicí chudoby. Znovu jsme se mohli za lidi i modlit. Formálně je totiž plno lidí návštěvníky některého z kostelů, ale fakticky pouze dva Johannovi bratři jsou praktikující křesťané.

Zraněný chlapec. Těsně před naším odjezdem si jeden z nás všiml, že je tam dvouletý chlapec Ábel s popáleninami. Přestože už byla téměř tma, viděla jsem, že má z jedné strany paži velmi popálenou od vařící vody. Modlili jsme se za něj a domluvili jsme se, že druhý den po Johannovi pošlu panthenol.

Večer jsem znovu nad Ábelem přemýšlela. Ptala jsem se Boha, co pro něj můžeme udělat. Vnímala jsem, že je nutné vidět popáleninu za denního světla. V noci ovšem pršelo, což znamená, že cestu v jílovité půdě po dešti nebylo možné absolvovat autem. S Jordim a Elfazem - našimi dobrovolníky, jsme tedy vyrazili odpoledne v pauze mezi boufkami pěšky s batohem s dezinfekcí, gázou, horkou vodou v termosce na čištění, panthenolem i nějakými léky pět kilometrů trochu bahnem a trochu po suchu.

Stačí, když máš mou milost.

Pořád se něco děje a každou chvíli je vše jinak.

Při pohledu na zranění mi bylo jasné, že je rozsah masivní a místy je rána otevřená, což v prašném prostředí plném much není vůbec dobré. Ránu jsem se snažila vyčistit a ošetřit, ale bylo zřejmé, že by Ábel potřeboval do nemocnice. V podvečer jsme pak doma s týmem probírali, co bychom mohli udělat, a nebyla to vůbec snadná diskuse. K dispozici tady bylo jen jedno auto, které jsme potřebovali využít jinde. Uvědomovala jsem si vážnost tohoto zranění, ale zároveň jsou tady v Africe někdy situace, kdy můj hlas není moc slyšet a kdy prostě nemůžeme pomoci... Jedna z možností byla Ábela pěšky opět navštívit a ránu převázat, ale věděla jsem, že to není z dlouhodobého hlediska řešení a velmi těžce se mi usínilo.

Bezradnost. Na druhý den nás čekala další práce a domácí bohoslužba spojená s oslavou narozenin, kam aktuálně chodí asi 24 Masajů. Nechtěla jsem šířit nepokoj a napětí. Navíc jsem měla být v dalších dnech mimo Loltepes. Upřímně jsem neviděla východisko. Jak tedy zabránit infekci, když nikdo z nás nemá kapacitu za Ábelem zajet? Usilovně jsem se za něj modlila. Taky aby případně někdo z řidičů měl časový prostor. Připadala jsem si ale dost zoufale.

Ráno jsem se vzbudila a ještě polorozespálá jsem četla na mobilu zprávu od Pavlinky K.: Stačí, když máš mou milost. Věděla jsem, že mi to Duch svatý říká pro dnešní den a že mi pomůže nebýt vystresovaná (a tedy i nepříjemná na ostatní), ale mít pokoj a zvládnout vše, co je před námi, i když třeba vše nebude probíhat tak, jak bych si přála. Po návratu z koupelny jsem však naprosto překvapeně zjistila, že na mobilu žádná taková zpráva není a že mi Pavlínka psala něco jiného!

TANZANIE

Během celého dopoledne jsem se dál usilovně modlila, ale postupně vše nasvědčovalo, že se k Ábelovi asi nedostanu. Stále jsem však měla na mysli ranní verš. Před domácí bohoslužbou se najednou začaly věci rozuzlovávat a ukázalo se, že nakonec přeci jen bude možné chlapce do nemocnice odvézt. A navíc Johanna mohl jet na motorce tuto novinu oznámit Ábelově mamince, která pak s Ábelem přišla pěšky až k nám do misijního domu, což mi ušetřilo ten časový pres pět kilometrů rychle tam, ošetřit a pět kilometrů zpět, do toho narozeninový oběd a odjezd do Arushy.

V rámci týmu jsme se složili na jejich pobyt v nemocnici. Ábel byl moc statečný, plakal, jen když to moc bolelo, ale po nějaké době už byl zase spokojený. V nemocnici zůstali oba 10 dní. Minulý pátek jsme byli u nich doma a on ke mně hned přišel a ukazoval ručičku. Není ještě zahojená, ale je to výrazně lepší. Děkujeme za to Bohu a modlíme se dál. Pro mě je to velké svědectví o Božím jednání. Bez Něj bychom ani nevěděli, že je v jedné z chýší zrovna zraněný chlapec, který reálně mohl přijít o ruku. Je zázrak, že v tomto prostředí nedostal infekci či gangrénu. Duch svatý mluví do situace a k věci: „Stačí, když máš mou milost,“ to bylo trefné slovo. Zatímco ještě večer vše vypadalo neřešitelně, Duch Boží měl už nachystanou cestu. Díky, že jste v tom mnozí se mnou!

Radost nejen v nebi. Včera se na naší skupince Matthias sdílel o Zacheovi. Přítomno bylo asi 20 Masajů - mladíků a mužů. Někdy v půlce přišla i jedna mladá Masajka, kterou

jsme neznali. Na konci se Matthias zeptal, jak tomu kdo rozuměl. Někteří říkali své postřehy. Jeden z mužů - Abraham, který miluje Pána Ježíše, v jednu chvíli řekl, že každý z nás jsme v pozici Zachea, kterému chce Pán Ježíš být blízko. A že záleží na nás, co s tím pozváním uděláme. Taky se zeptal, jestli je zde někdo, kdo by chtěl pozvat Pána Ježíše do svého srdce a chtěl by se modlit za odpuštění hříchů. A představte si, že jeden mladík se přihlásil a řekl, že chce přijmout Krista! Jmenuje se Kelvin, je mu asi 21, pracuje s námi dlouhodobě, chodil dlouho do kostela (jako mnozí Masajové). No, nečekali jsme to a moc se radujeme. Po modlitbě za Kelvina nás Matthias vyzval k modlitbě za běžné věci. Za déšť, za děti, za náhradní součástku do traktoru, za správný radu... Protože jsem tam byla jediná žena, zeptal se té Masajky, jestli by jí nevadilo, kdybych se pak i já mohla za ni pomodlit a požehnat jí. Hm, a překvapení číslo dvě - paní přes tlumočnicka řekla, že chce taky dát svůj život Pánu Ježíši!!!! Modlila se modlitbu za přijetí Krista v jazyku kimasaj. Pak jsme si s ní trochu více povídali a zjistili, že je z Johannovy vesničky (Johanna včera na skupince nebyl, musel pracovně odjet). Jmenuje se Regina. V sobotu by měla znovu přijít. Máme velikou radost, že se Pán Bůh lidí dotýká, a to někdy i pro nás zcela nečekaně. Děkujeme za vaše modlitby. ■

Práci Zuzky můžete podpořit na č. ú. 1057340/2060, v. s. 2201 a misii v Masajské stepi - v. s. 1203. ■

Kurzy Kairos:

Hradec Králové - duben
Třinec - květen
Kopřivnice - říjen
Havířov - listopad

Více info najdete na www.kurzkairos.cz

Pozvánka na Den s misií.cz

Evangelikální teologický seminář
Adresa: Stoliňská 41a, 193 00 Praha 9

12.45-14.15 setkání se studenty ETS

Představení MISIE.CZ
Jak se do misie zapojit
Otázky a odpovědi

**DEN
S
MISIÍ.CZ**

Termín: 19.4.2023

15-16.30 svědectví misionářů

Zkušenosti z misijních polí
Workshop
Nabídky krátkodobé misie

18-19.30 panelová diskuze

Vedoucí misijních organizací
Misionáři

www.misie.cz

nehemia+

NADAČNÍ
FOND KMS

česká republika

Thajsko

Naše práce po
roce pobytu
v Thajsku.

Manželé "k"

V únoru to byl přesně rok, co jsme v Thajsku. Neskutečně rychle to uteklo. Naše rodina se rozrostla. Nejprve jsme byli půl roku na severu země ve městě Chiang Mai a pak jsme se přesunuli do centrálního Thajska. Pomáháme tu rozjet novou práci nového týmu ve městě Ayutthaya, kterému místní věřící přezdívali "pohřebiště misionářů".

V rámci naší práce se stále učíme a zápasíme s thajštinou. S Áďou jsme začali Art club pro místní děti, kterého se momentálně účastní několik nevěřících rodičů se svými thajčaty. Já pomáhám s výukou angličtiny na školách a rozjíždíme domácí skupinku pro nevěřící u nás doma. V rámci týmu tu pak probíhá výuka dětí, které nechodí do školy a místo toho pracují, služba v detenčním centru, nebo se rozjíždějí sportovní a hudební projekty pro mladistvé. A každý z nás pomáhá v některém ze čtyř malých sborů ve městě. To pro představu, ať víte, co se tu děje.

V poslední době tu opravdu vnímáme, jak si Duch svatý používá celý tým a jak důležité je pomocí modliteb společně vést duchovní boj za toto místo a celou tuhle zemi. Pěkné svědectví je třeba o místním holiči. Před Vánoci jej začala navštěvovat Áďa, protože dámské kadeřnice prostě nejsou její styl. Chvilí na to jej navštívil náš thajský kolega, když hledal holiče pro svého malého syna. Jak náš kolega, tak Adri s ním mohli hodně mluvit o životě a o Bohu. Od Vánoc se tenhle muž postupně stal součástí naší party. Stále je nevěřící a tvrdí, že nechce věřit. Ale že se v něm něco odehrává, vypovídají i slzy, když s ním kolega sdílel osobní svědectví o Boží lásce, nebo to, že se účastní mnoha našich aktivit a rád s námi tráví čas. Podobné příběhy se odehrávají i v našich službách míst-

ním. V detenčním centru pro mladistvé před Vánoci uvěřil jeden z mladochů a od té doby, i když už byl propuštěn domů, za ním dojíždí kolega a vede jej v základech víry. S učiteli i dětmi na školách můžeme teď rozvíjet lepší vztahy. Někteří z učitelů už i přišli k nám domů, kde jsme s nimi mohli sdílet něco málo z Božího slova nebo slyšeli osobní svědectví našich věřících thajských přátel.

Každý den všichni v týmu zápasíme za toto místo a jde znát, že ho ten zlý nechce jen tak vydat. Zdravotní problémy, únava, horka a až hmatatelný smog působící migrény. Problémy s úřady, všude přítomný, silně zakořeněný buddhismus, jeho tradice a jeho modly. Ayutthaya je velké bojové pole, stejně tak celé Thajsko.

Když jsme opouštěli Česko, říkali jsme, že jedeme na dva roky, ale jsme otevření zůstat déle. Mohli jsme o tom dost přemýšlet, mluvit s druhými a modlit se. Už teď se hodně lidí ptá, jak to teď vidíme a jestli se plánujeme vrátit. Řekl bych, že to závisí i na vaší finanční podpoře, bez které tu zůstat nemůžeme.

Ale tohle jsme vydali Bohu a rozhodli jsme se zůstat.

Ne dva roky, ne pět let, ale tak dlouho, jak nás tu bude Bůh chtít. Už teď víme, že se příští rok na přelomu jara a léta vrátíme zpět do ČR, ale jenom na pár měsíců, než vyřídíme vše, co je třeba, a setkáme se s každým z vás. Pak se ale chceme vrátit zase zpět do Thajska. ■

**Práci manželů "K" můžete podpořit na účtu
1057340/2060, v. s. 2309. ■**

Vaše dary

Díky za vaši štědrost!

Projekty	Výdej	Projekty	Příjem
Humanitární projekty	18 423 460,41 Kč	Humanitární projekty	19 392 608,47 Kč
Pomoc dětem	4 440 346,35 Kč	Pomoc dětem	4 326 030,34 Kč
Misionáři	3 260 372,32 Kč	Misionáři	3 618 932,80 Kč
Podpora nár. církví	1 134 145,45 Kč	Podpora nár. církví	1 648 774,75 Kč
Stavební a mis. projekty	695 119,20 Kč	Stavební a mis. projekty	355 545,00 Kč
Servisní projekty	3 257,77 Kč	Servisní projekty	11 712,00 Kč
Ostatní dary	2 140 054,83 Kč	Ostatní dary	2 623 307,33 Kč
Celkem	30 096 756,33 Kč	Celkem	31 976 910,69 Kč

Projekty	Výdej	Příjem	Zůstatek k 31.12.
Hum. pomoc běženci AFG	1 456 399,90 Kč	1 600 415,83 Kč	298 878,62 Kč
Hum. projekty obecné	2 797 567,86 Kč	2 373 910,72 Kč	76 107,36 Kč
Fond náhlé pomoci	11 777,70 Kč	332 373,17 Kč	1 077 167,91 Kč
Irák - humanitární sbírka	943 986,80 Kč	449 430,00 Kč	389 924,07 Kč
Perské Bible	73 495,80 Kč	60 050,00 Kč	14 411,84 Kč
Etiopie - pomoc ženám (kozy)	268 432,80 Kč	427 705,00 Kč	340 094,96 Kč
Vánoční sbírka	314 458,82 Kč	533 571,09 Kč	434 998,06 Kč
Ukrajina - pomoc běžencům	12 142 871,83 Kč	13 421 428,27 Kč	1 279 396,44 Kč
Kráva do každé rodiny	414 468,90 Kč	193 724,39 Kč	13 771,51 Kč
Celkem	18 423 460,41 Kč	19 392 608,47 Kč	3 924 750,77 Kč

Lékařská pomoc dětem	2 561,31 Kč	16 008,20 Kč	78 130,60 Kč
Děti - neurčené dary	4 982,40 Kč	31 140,00 Kč	61 306,62 Kč
Dětské domovy - Ukrajina	311 447,61 Kč	288 047,55 Kč	219 973,92 Kč
Děti Etiopie - Kofele	1 534 754,92 Kč	1 373 758,88 Kč	195 206,64 Kč
Děti Tanzanie - Masajové	77 869,51 Kč	351 553,26 Kč	306 643,14 Kč
Děti Etiopie - Jimma	1 400 767,85 Kč	1 137 661,52 Kč	608 797,35 Kč
S. Korea - pekárna	1 107 962,75 Kč	1 127 860,93 Kč	120 594,87 Kč
Celkem	4 440 346,35 Kč	4 326 030,34 Kč	1 590 653,14 Kč

Čína - hum. pracovníci	17 975,36 Kč	112 346,00 Kč	98 748,87 Kč
Krátkodobá misie	1 188,16 Kč	7 426,00 Kč	6 237,84 Kč
Pod. nár. církví a pastorů	1 040,00 Kč	6 500,00 Kč	12 730,00 Kč
Ukrajina - Golub P.	4 896,00 Kč	30 600,00 Kč	53 415,04 Kč
Ukrajina - Balko M.	192,00 Kč	1 200,00 Kč	2 024,79 Kč
Ukrajina - Melnik K.	240 202,24 Kč	329 389,00 Kč	109 136,28 Kč
Ukrajina - Doněcká oblast	75 043,36 Kč	156 521,00 Kč	131 927,89 Kč
Etiopie - evangelisté TFM	694 348,75 Kč	598 216,00 Kč	213 575,22 Kč
Etiopie Farma - ukončení	8 002,40 Kč	11 900,00 Kč	10 857,84 Kč
Etiopie - Bible	5 867,90 Kč	6 500,00 Kč	7 466,12 Kč
Čína - Bible	37 084,28 Kč	231 776,75 Kč	211 498,98 Kč
Jakutsko - mis. pracovníci	8 704,00 Kč	54 400,00 Kč	109 964,72 Kč
SA - evangelisté	39 601,00 Kč	102 000,00 Kč	67 019,00 Kč
Celkem	1 134 145,45 Kč	1 648 774,75 Kč	1 034 602,59 Kč

Přehled hospodaření za rok 2022.

Projekty	Výdej	Příjem	Zůst. k 31.12.
Misionáři obecný	153 246,90 Kč	54 115,00 Kč	29 756,65 Kč
Chorvatsko - Bednářovi	142 468,24 Kč	618 204,00 Kč	980 755,40 Kč
Symon David	72,00 Kč	1 200,00 Kč	2 340,42 Kč
Moldavsko - práce s dětmi	118 046,46 Kč	104 041,00 Kč	5 969,20 Kč
Řecko - Uhlířovi	27 713,60 Kč	31 060,00 Kč	3 346,40 Kč
Tanzanie Zuzka	556 308,07 Kč	416 201,00 Kč	199 768,19 Kč
Čad - Katka	7 360,20 Kč	184 005,00 Kč	383 136,96 Kč
Vretonkovi	60 613,00 Kč	21 200,00 Kč	14 728,25 Kč
Řecko - Bohunka	66 120,90 Kč	65 400,00 Kč	49 809,47 Kč
Wojnarovi	22 914,66 Kč	381 911,00 Kč	531 487,28 Kč
Jaro Feneš	163,20 Kč	2 720,00 Kč	4 142,50 Kč
Felagund	8 055,18 Kč	134 253,00 Kč	458 486,93 Kč
SA Ivana	362 676,25 Kč	280 000,00 Kč	79 242,00 Kč
J. Asie - Eliška	51 989,00 Kč	33 150,00 Kč	36 611,24 Kč
5M	854 943,15 Kč	1 021 701,80 Kč	305 150,07 Kč
Manžele "K"	721 218,26 Kč	186 971,00 Kč	349 025,45 Kč
Austrálie - M+T	106 463,25 Kč	82 800,00 Kč	54 201,23 Kč
Celkem	3 260 372,32 Kč	3 618 932,80 Kč	3 487 957,64 Kč
Stavební projekty	684 221,20 Kč	320 845,00 Kč	13 686,39 Kč
Izrael - lesy na Karmelu	10 898,00 Kč	34 700,00 Kč	63 219,63 Kč
Celkem	695 119,20 Kč	355 545,00 Kč	76 906,02 Kč
Misie.cz	1 383,85 Kč	- Kč	10 723,23 Kč
Vzdělávací kurzy a akce	1 873,92 Kč	11 712,00 Kč	64 845,80 Kč
Celkem	3 257,77 Kč	11 712,00 Kč	75 569,03 Kč
Příspěvky zahr. misie	1 908 986,26 Kč	2 088 816,26 Kč	521 754,04 Kč
Neurčené dary	231 068,57 Kč	534 491,07 Kč	810 823,81 Kč
Celkem	2 140 054,83 Kč	2 623 307,33 Kč	1 332 577,85 Kč

Projekty Nehemia a variabilní symboly:

Platby v ČR (účty bez bankovních poplatků):
Citfin Praha • číslo účtu: 1057340/2060
(Možnost zasílat dary i v jiných měnách než jen v CZK.)
ČSOB Havířov • číslo účtu: 100113352/0300

Sponzor: QUANTUM SOLIDUM
QUANTUM SOLIDUM | **RENOMIA NETWORK**
WWW.QUANTUMSOLIDUM.CZ

1000	HUMANITÁRNÍ PROJEKTY
1001	Fond náhlé pomoci
1002	Irák - pomoc Jezidům
10021	Irák - pomoc ženám
10022	Irák - pomoc dětem
10023	Irák - Sindžár
1003	Lékařská pomoc dětem
1004	Perské Bible - Írán
1007	Pomoc ženám - koza do každé rodiny
1009	Ukrajina - uprchlíci
1010	Pomoc uprchlíkům Řecko
1101	Kavkaz - kráva do každé rodiny
1120	Ukrajina - dětské domovy
1202	Děti Etiopie - Kofele
1203	Děti Tanzanie - Masajové
1204	Děti Etiopie - Jimma
1301	Severní Korea - pekárna
1302	Čína - vodovod
1303	Čína - humanitární pracovníci

2000	MISIONÁŘI
2101	Chorvatsko - Václav Bednář
2103	Moldavsko - práce s dětmi
2104	Řecko - Uhlířovi

2201	Tanzanie - Zuzka
2202	Čad - Kateřina
2301	Asie - Vretonkovi
2302	Misijní práce mezi persky mluvícími lidmi
2303	Wojnarovi
2304	Jaro Aviv
2305	Felagund - misie ve Střední Asii
2306	Ivana - Střední Asie
2307	Manželé "A" - Jižní Asie
2308	MP - arabský poloostrov
2309	Manželé "K" - Asie
2501	Thomas a Marcela Hemphillovi

3000	PROJEKTY PRAKTICKÉ POMOCI
3102	Pracovní výjezdy - praktická pomoc
3301	Izrael - obnova lesů na Karmelu

ROZVOJ KRÁTKODOBÉ MISIE

5000	PODPORA NÁR. CÍRKVÍ A PASTORŮ
5101	Ukrajina - pastor Pavel Golub
5102	Ukrajina - podpora romských pastorů
5103	Ukrajina - pastor Konstantin Melnik
5104	Ukrajina - Doněcká oblast
5201	Etiopie - evangelisté TFM

5202	Etiopie - farma
5203	Etiopie - Bible
5301	Čína - Bible pro Čínu
5302	Jakutsko - Ilja a Aňa
5303	Evangelisté ve Střední Asii

SPRÁVA PROJEKTŮ A PROVOZ ORG.

6000	Neurčené dary
6004	Mzdy a dotace na mzdy

8000	SERVISNÍ PODPORA MISIE
8104	Vzdělávací kurzy Kairo a akce
8201	Časopis Nehemia INFO

Redaktor	Miroslava Cášková
Korektury	Břetislav Dršťák
Adresa redakce	Nehemia Info Selská 29, 736 01 Havířov-Bludovice Česká republika
Telefon	703 438 026
E-mail	office@nehemia.cz
Web	www.nehemia.cz
Facebook	facebook.com/NehemiaCZ
Registr. číslo:	MK-ČR E 14261

Poděkování rodičů
a chlapce, který
vážně onemocněl.

Vděčnost

Možnost podpory děti v Etiopii

Miroslava Cásková

Jmenuji se Yabsira (J 183). Spolu s rodiči žijeme v Jimmě. Můj otec, který se zde také narodil, pracuje jako námezdni dělník a moje maminka má ve vesnici otevřený malý obchůdek s drobným zbožím.

V loňském roce se mi ve škole moc nedařilo, byl jsem nemocný, ale nyní zvládám studium na základní škole dobře. V nose mi vyrostl nádor, který mi zablokoval dýchací cesty. Lékaři konstatovali, že pokud by nebyla operace provedena urychleně, mělo by to vážný dopad na můj život.

Mí drazí podporovatelé, chtěl bych vám spolu s mými rodiči ze srdce poděkovat za veškerou pomoc, kterou jsem během studií mohl získat já i má rodina. Mám možnost chodit do školy, mám školní potřeby, jídlo, oblečení i zdravotní péči. Díky za váš štědrý dar, díky němuž mohu nadále studovat. Mí rodiče by mi nebyli schopni zajistit vzdělání ani jinou finanční pomoc. Teď vidí proměnu na mém životě a díky zdravotní péči jsem nyní také zdrav.

Velmi vám za vaši pomoc děkujeme!
S úctou váš Yabsira.

Hledáme nové dárce, kteří by dětem z nejchudších rodin ve městech Kofele a Jimma v Etiopii pomohli vystudovat školu. Za 500 Kč měsíčně děti mohou chodit do školy, dostanou školní pomůcky, batoh, školní uniformy, hygienické potřeby, základní zdravotní péči a rodiny navíc potravinové balíčky. Podle vašich možností lze však přispívat i menší částkou nebo jednorázově na pokrytí nákladů, než se najde pravidelný dárce.

Dvakrát ročně posíláme novou fotografii dítěte a krátkou zprávu o tom, jak se mu daří. Větší děti píší pár řádků a menší děti nakreslí obrázek. Volné děti si můžete vybrat na stránkách www.nehemia.cz. Zájemci pište na mcaskova@nehemia.cz, popřípadě volejte na 739 584 118.

Děti můžete podpořit také jednorázově na účet 1057340/2060 pod variabilním symbolem 1204. ■

